

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/379/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711217283
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Angela Čechová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7711217283.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Angely Čechovej a členov senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Ľuboša Kunaya vo veci žalobcu J. I., spol. s r.o., S., W. X, IČO: 36 191 094, proti žalovanému V. O., nar. XX.X.L., bytom B. S., J.K.I.. XX/X, toho času na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou Ľudmilou Polákovou, tajomníčkou Okresného súdu Michalovce, o zaplatenie 376,55 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16C/93/2012-58 z 12.9.2012 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca terajšieho žalobcu D. D. W.Y.R., S., J. XX sa žalobou z 1.12.2011 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 376,55 € s prísl. išlo o pohľadávku pôvodného veriteľa Z. D. W. a.s., ktorá bola predchádzajúcemu žalobcovi postúpená 6.6.2008. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o úvere č. L. z 14.7.2004, ktorou poskytol pôvodný veriteľ žalovanému úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 9.763,-Sk v konečnej výške 9.864,-Sk. Účastníci sa v zmluve dohodli na splácaní úveru formou mesačných splátok v počte 12 vo výške 822,-Sk, čo žalovaný nedodrжал, dostal sa do omeškania a pôvodnému veriteľovi vzniklo právo požadovať od žalovaného zaplatenie zostatku dlžnej istiny s prísl. a zmluvnú pokutu.

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Po vykonaní dokazovania mal za zo, že vzhľadom na námietku premlčania vznesenú opatrovníkom žalovaného proti pohľadávke žalobcu, bolo nevyhnutné žalobu zamietnuť, nakoľko pohľadávka bola splatná k 1.2.2006 a žaloba bola podaná až 1.12.2011 teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“). Skutočnosť, že pohľadávka bola žalobcovi postúpená pôvodným veriteľom až dňa 6.6.2008 nemení nič na plynutí premlčacej doby, ktorá v zmysle § 111 OZ plynula bez ohľadu na zmenu veriteľa, či dlžníka. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom vyslovil, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva, pretože úspešnému žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca a navrhol, aby odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, nakoľko nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Namietal, že v danom čase definícia spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 OZ nezahŕňala úverovú zmluvu podľa Obchodného zákonníka a teda súd prvého stupňa pochybil, keď súčasnú právnu úpravu aplikoval retroaktívnym spôsobom na danú úverovú zmluvu. Podľa jeho názoru je zjavné, že žiadna prednosť OZ neprichádzala do úvahy a

vznesenú námietku premlčania mal súd posúdiť podľa Obchodného zákonníka. Ďalej dodal, že žalovaný tiež svojim podpisom akceptoval čl. 6 ods. 4 zmluvy, podľa ktorého súhlasí so zabezpečením úverovej pohľadávky formou predĺženia premlčacej lehoty všetkých práv súvisiacich s poskytnutím úveru a to na dobu 10 rokov odo dňa, kedy začala premlčacia lehota plynúť po prvý raz. Na základe uvedeného je zrejmé, že námietka premlčania je nepatričná a k premlčaniu uplatneného nároku nemohlo dôjsť, ak bola žaloba podaná dňa 1.12.2011. V súvislosti s vecou samou napadol aj výrok, ktorým mu neboli priznané trovy konania.

Po predložení veci Krajskému súdu v Košiciach na odvolacie konanie, žalobca D. D., W.Y.R., S., J. XX podal návrh na zámenu účastníka na strane žalobcu tak, aby doterajší žalobca z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpil J. I., spol. s r.o. so sídlom S., W. X. Právnym dôvodom požadovanej zámény je skutočnosť, že Zmluvou o postúpení pohľadávok z 3.12.2012 bola žalovaná pohľadávka postúpená spoločnosťou D. D. s.r.o. ako postupcom na J. I., spol. s r.o. ako postupníka. Uvedenú zmluvu s prílohou na dôkaz predložil. O tomto návrhu rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením 11Co 379/2012-72 z 13.2.2013 tak, že mu vyhovel a v ďalšom konal so žalobcom J. I., spol. s r.o.

Opatrovníčka sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrila.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny, preto ho potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Odvolacie námietky žalobcu nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku.

Spotrebiteľskú zmluvu do Občianskeho zákonníka zaviedla jeho novela zákonom č. 150/2004 Z.z. Bola tak implementovaná smernica č. 93/13/EHS o neprimeraných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neskôr túto úpravu zmenil zákon č. 568/2007 Z.z. o spotrebiteľskej zmluve, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.januára 2008.

Predchádzajúca úprava (v zmysle novely č. 150/2004 Z. z.) medzi spotrebiteľské zmluvy nezaradila napríklad nepomenované zmluvy uzatvárané podľa § 51 OZ a ani zmluvy uzatvárané podľa iných zákonov. To však bola zúžená aplikácia spomínanej smernice č. 93/13/EHS. Množstvo typických spotrebiteľských zmlúv sa totiž uzatvára podľa Obchodného zákonníka a aj podľa iných osobitných zákonov (napr. podľa zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a pod.). Na základe uvedeného je potom potrebné aj zmluvu o úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovaným dňa 14.7.2004 považovať za zmluvu, ktorá má spotrebiteľský charakter, nakoľko po vstupe Slovenskej republiky do EÚ je súd povinný vnútroštátne právo vykladať vo svetle európskeho práva a úprava § 52 OZ v čase uzavretia predmetnej zmluvy bola len výsledkom nedokonalnej implementácie európskej smernice.

Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa správne námietku premlčania a plynutie premlčacej doby posudzoval podľa Občianskeho zákonníka, lebo zmluva má spotrebiteľský charakter, a preto pre právne vzťahy ňou upravené nie je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

Uvedený názor možno oprieť aj o prechodné ustanovenie k právnej úprave platnej od 1.1.2008 a to § 879j OZ, podľa ktorého ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Žalobca v odvolaní ďalej namietal, že žalovaný svojim podpisom akceptoval čl. 6 ods. 4 zmluvných podmienok, v ktorom súhlasil so zabezpečením úverovej pohľadávky formou predĺženia premlčacej

lehoty všetkých práv vzniknutých v súvislosti s poskytovaním úveru a to na dobu 10 rokov odo dňa, keď začala premlčacia lehota prvýkrát plynúť.

Uvedenú odvoláciu námietku odvolací súd nevzal do úvahy.

Podľa § 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p., odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a).

Podľa § 205a O. s. p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Odvolací súd zo spisu zistil, že žalobca uvedenú skutočnosť predĺženia premlčacej lehoty neuplatnil pred súdom prvého stupňa a keďže nebol splnený žiaden dôvod podľa § 205a O. s. p. na základe ktorého by ju mohol účinne uplatniť až v odvolacom konaní, odvolací súd sa s takouto námietkou nezaoberal, lebo nešlo o novú skutočnosť, ktorú si žalobca nemohol uplatniť v prvostupňovom konaní.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keďže účastníci nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5. 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.